

කර්තෘ
ප්‍රකාශක

අපූරු කතා

කර්තෘ චෛත්‍යය

අපූරු කතා

වෙලිපෝතය
චිත්‍ර: ච. කොනමේස්වර්

අවුස්සු ගාම
චිත්‍ර: ච. ඩුකෝස්වර්

කාමරා පාඩමක
චිත්‍ර: අ. කනෙල්ස්කි

තැනිවුණු හිරු
චිත්‍ර: සු. එස්තෙට්සෝව්

සී/ස ශ්‍රී ලංකා ශිෂ්‍ය පොත පත්
91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08

ටෙලිපෝනය

ටෙලිපෝනය හඬ දෙන්නේ!

"හලෝ!"

"කව්දෝ මා අමතන්නේ?"

"අලියා"

"කොහොමද උන් වැඩ කටයුතු?"

"වැඩි වරදක් නෑ කිය යුතු"

"කොහේ ද උන් ඔබ ඉන්නේ?"

"ඔටුවල-නුගගස් තැන්නේ"

"කොයි හරියෙ ද? කොතැනද තැන?"

"නරි විදිය, නොමීමර තුන"

"මොනවත් ඔබ හට මිනැද?"

"සුකිරිහෙම තියෙනවාද?"

පොඩි එකාට තේ වතුරට,

සිතුනා කැටයක් දෙන්නට!"

"රාත්තලක් දෙකක් ඇද්ද?"

"අපෝ! හොණ්ඩර දෙක තුනක් නැද්ද?"

එක කටකට සැහෙන්නට,

ඒ ඇති මගෙ පොඩි එකාට!"

2

නැවතත් ටෙලිපෝනය හඳ දෙන්නා,
කිඹුලා ගොත ගසමින් පවසන්නා:

"යාළුවෙ මට පොඩිපහේ උදව්වක්,
කෙරුවාත් එවනව කදිම තැන්ගක්!

මගෙ මහගේටයි, දුවටයි ගැළපෙන,
ලස්සන සපත්තු ටිකක් එවනවද?"

"කඩේ තිබුණු ඉස්තරම්ම ඒවා,
ගිය සතියේ මම දුසිමක් එව්වා!
සපත්තු දොළහක් දින දෙක තුනකට,
ගෙවෙන්නෙ කොහොමද කියපන්නෝ මට!"

"ආ! ගිය සිකුරාදා ඔබ එව් ඒවා,
හරි සතුටින් අපි ඔක්කොම කෑවා!

ආදර මිතුරේ ඉන්නේ අපි උන්,
සපත්තු කුට්ටිම සිතියෙන් දුකිමින්!

ඊ කෑමට ඒවා පංකාදුයි,
පොඩි එවුනත් මගෙ හොඳටම කෑමකියි!

රබර් අඩිය ඇති සපත්තු දුසිමක්,
එව්වොත් හඳුනව රස ඇති කෑමක්!"

3

අල්ලපු වත්තේ පොඩි හා පැටියා,
මේස් එවන්නැයි ඉල්ලා හිටියා.

සත්තු වත්තෙ විම්පන්නියෝ දෙන්නා,
පොත් දෙකකට ඕඩරයක් දුන්නා.

4

බුරු හාමිනේ කතා කරනවා,
තන් අඩි පිපිරෙයි කියා සිතෙනවා!

“යාළුවෙ මොනවට බේරිහන් දෙනවද?
මා බිරිසත් කියලා හිතුවද?”

කොව්වර කිව්වත් නැහැ තේරෙන්නේ,
බුරු හඬන්නෙ තවම පොඩිනේ!
“මු-මු-මු-මු-මා-මා-බා-බා,”
ටේලිපෝනය මා ආපසු තිබ්බා!

5

“නර්වැල්දෙනියේ ගොහොරු මඩිත්තෙන්,
කොක් අප්පුයි මේ කතා කරන්නේ.
මැඩියන් කාලා මා ඉස්මුරුතෙන්,
බේතක්වත් නැහැ ගන්නට දන්නේ!”

6

“වතුර කඩිත්තේ හිටගෙන ඉඳලා,
පොඩ්ඩට සීතල සන්නිය හැදිලා!
අපි දෙන්නම ලෙඩ ඇඳටම වැටිලා,
බෙහෙතක් දෙනව ද කරුණාකරලා?”

“ඉඩි පිහාටු හතරක් අර ගන්නේ,
කිඹුල් කඳුළුවල ගලගා ගන්නේ,
කෝදුරු තෙල් ගෙන මුසු කර බොන්නේ,
ලෙඩදක් එක මොහොතින් දුරු වන්නේ!”

7

“වලස් හාමිනේ මොකද ඔය වෙලා?”
“කොට් රාළට හිරි වාතය හැදිලා!”
“මම නම් හිතන්නෙ වැස්සට තෙමිලා”
“හෑ! විදුලි ආඳෙකුගෙ වලිගය ඇඳලා!”

8

එළි වනවා - රැ වනවා - ටෙලිපෝනය නඳ දෙනවා,
 "හලෝ", "හලෝ" - "කවුද?" "කවුද?"
 හැම තිස්සෙම දොඩවනවා!
 ට්‍රිං! ට්‍රිං! ට්‍රිං! ට්‍රිං! ට්‍රිං! ට්‍රිං! - ටෙලිපෝනය නඳ දෙනවා!
 එළි වනවා - රැ වනවා - අඬ නින්දෙන් ඇහැරෙනවා,
 රැ තිස්සෙම නින්ද නැතිව - එළි වන තුරු දොඩවනවා!
 ටෙලිපෝනයෙ සිනු හඬින් - මුළු දවසම ට්‍රිං! ට්‍රිං! ට්‍රිං!

බැටළු පැටව් දෙදෙනෙක් සිත් තැවුලෙන්,
 ඊයේ මා ඇමතුව ටෙලිපෝනෙන්:
 "අවුරුදු සැතකෙළි ඊයෙන් ඉවර ද?
 ඔන්විල්ලා දෙක ගෙන ගියෙ කොයිබ ද?"

"තමුසෙල දෙන්නා මොනව අහනව ද?
 ඔන්විල්ලා දෙක කොහි ගෙනි යන්න ද?"

සැතකෙළි පිරිසේ අවුරුදු මේලා!
 ඇත සවිකොට ලස්සන ඔන්විල්ලා!

වරේට කැරකෙන, හරහට පැද්දෙන,
 උඩගොස් ආපසු බිමට පහත්වන,
 'මැරගො රවුන්ඩ්' ගී තාලෙට කැරකෙන,
 විනෝද වන්නට හරිම අගේ තැන!

තමුසෙල මොකවත් නැතැ නෙව දන්නේ,
 ඇස් දෙක වහගෙනදෝ ඇවිදින්නේ?

යනවා, යනවා, උන්නම යනවා,
 නිවාඩු දවසේ විනෝද වෙනවා!”

9

කැන්ගරු රාළගෙ ගොරෝසු කටහඬ,
 බොරළු වැටෙන කල මෙනි ටකරම උඩ!

“මේ රෙදි සෝදන අප්පුගෙ නිවස ද?”
 “මොනව අහනවද තමුසෙට පිස්සු ද?”

“සමාවන්න, මට ලොකු පැටලීමක්!”
 “කැන්තරු රාළට පොඩි වැරදීමක්!”
 “එහෙනම් කියද එයාගෙ අංකය?”
 “හතරයි - හතරයි - දොළහයි - විසිහය!”

10

දුවස් තුනක් මේ විදිහට ගෙවුණා,
 නින්ද නැතිව ඇස් රත් පැහැ ගැනුණා,
 නැවතත් ටෙලිපෝනයෙ හඬ ඇසුණා,
 මේවර කවුදැයි විපරම් කෙරුණා.

“හලෝ! හලෝ! මේ රෑ කාවද?”
 “මම, රයිනෝ! තමුසෙට මතකද?”
 “ආ! රයිනෝ! මේ මහ රෑ මොකටද?”
 “හදිස්සියක්! මෙහි හතිකට එනවද?”

“පොළොව හෙලවුණ ද? ගේ ගිනි ගත්ත ද?”
 “නෑ! හිපෝ හිරවෙලා මඩගොහොරුව මැද!

ඉක්මන් කරලා ඔබ නාවෝතින්,
 අපේ ‘හිපෝ’ගේ කාලය අවසන්!
 මඩ ගොහොරුව පතුලටම ගිලේවි!
 මැස්සෙකු වාගේ මැරිලා යාවි!”

“පුලුවන් වේගෙන් මං දුව එන්නම්,
 ඕනෑ උදව්වක් මමත් කරන්නම්!”

“හිසේ වගේ ලොකු මස් පරුවතයක්,
ගොඩ ගන්නට ඕනෑ ට්‍රැක්ටරයක්!”

අවුසද හාමි

සුදු ඇඳුමින් සැරසී රුක් සෙවනේ,
පරිසිඳු වෙද උතුමෙකි මේ ඉන්නේ!
සිනහව නොමැකෙයි කරුණා මුහුණේ,
අවුසද හාමිව කවුද නොදන්නේ?

හිසේ රුද්‍රාවට, වාතෙට, ඇම්මට,
හොඳ වෙද මහතෙකි ඕනෑම ලෙඩකට.
උදේට ඇති වන බඩේ පැවිල්ලට,
ඇවිත් කියන්නෙත් අවුසද හාමිට.

බල්ලා, කුකුළා, හිවලා, ලේනා,
ඉත්තෑවා, කොටියා, බකමුණා,
මේ හැමගේ ලෙඩදක් සුව කරනා,
අවුසද හාමි රටටම හපනා!

2

නරි නයිදේ කොර ගසමින් ආවා:
“උයයි! මගේ අත රිලවා හැපුවා!”

‘කඩියා’ ලජ්ජාවෙන් ඇඹරෙනවා:
“රතු කිකිළි මගෙ නහසට කෙටුවා!”

එළවළු විකුණන සුදු රට භාවා,
 විදුලිය වේගෙන් දුවගෙන ආවා:
 “වල් උරගෙ බතල වත්තෙ,
 අල භාරන ට්‍රැක්ටරයට,
 පොඩි එකාගෙ පස්ස ගාතෙ,
 අහු වුණානෙ හරි විදියට!”

“කකුල් දෙකම ජැති අතරට,
 තිර වුණාලු කිරි කිරියට!
 යසට හිරිය පොඩි එකාට,
 මේවා වෙන්නේ කරුමෙට!”

අවුසද හාමි භාවා සහසයි,
 ලෙඩා ගෙනෙන්නට වහාම අණ දෙයි!
 නව පන්නෙට ගැළපෙන සේ දෙපයක්,
 මහලා දෙන්නට හැකි බව පවසයි!

හා අම්මා පැටියා ගෙන ආවා,
 ලී මේසය මත උෟ සැතපෙව්වා.
 සවි ඇති දෙපයක් හැඩයට මැනුවා!
 භාවා සතුටින් පැන පැන දිව්වා!

වෙද මහතට අම්මා පින් දෙනවා,
 හා පැටියා සතුටින් ඉපිලෙනවා:

“වැඩි වැඩියෙන් තව නුවණ වැඩෙන්නට,
 අවුරුදු සියයක් ආයු ලබන්නට,
 හැකිවෙයි ආදර අවුසද හාමිට,
 පින් සිදුවෙයි මේ කළ උපකාරෙට!”

3

හිචලා පැදගෙන එයි සයිකලයක්,
ට්ටි! ට්ටි! ට්ටි! ට්ටි! විදුලිය පුවතක්!

අප්‍රිකාවේ ඉඳලයි මෙය එන්නේ,
හිපපොටේමසුයි මේක එවන්නේ!

“නරක කාලයක් ලබලා අප හට,
අපගේ පොඩි වුන් හැමදෙන ලෙඩපිට!
බෙහෙතක් දෙන්නට, හිත සනසන්නට,
කිසිවෙක් මෙහි නැහැ උපදෙස් ගන්නට!

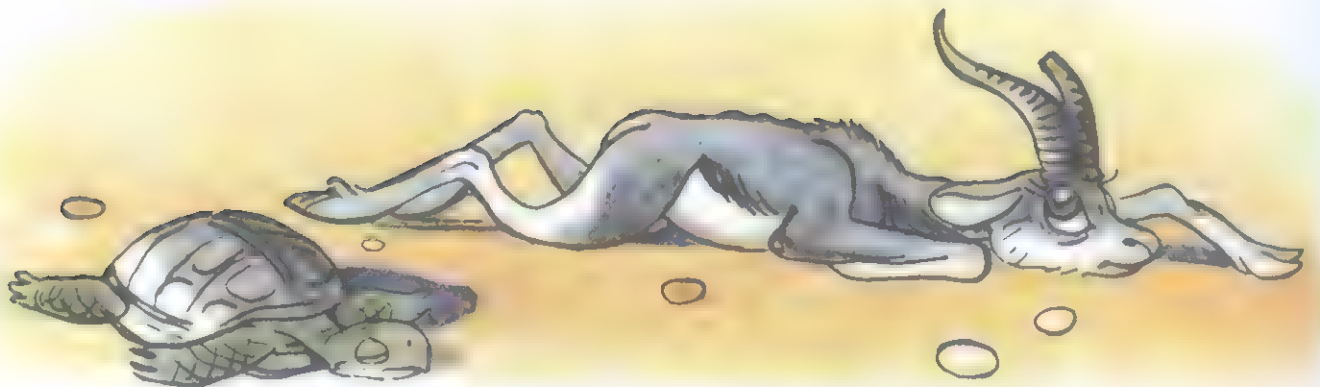
ඔබ එනවා නම් ලොකු සැනසිල්ලක්,
කිසිදු අමතක නොවන උදව්වක්!”

අවුසඳු හාමිට හරි කතාගාටුයි,
දුක තේරෙන්නේ ලෙඩ වුණු දාටයි!

“නිතරම ඒ රටවල තුන්දා උණ,
කහ උණ, ගිනි උණ කාටත් බෝවෙන,
ගලපටලය, කොලරා, මහමාරිය,
බොහොම බයානක ලෙඩකි වසූරිය!”

“හොඳයි! හොඳයි! මම දැන්මම එන්නම්,
පොඩි පැටවුන් ටික බේරා ගන්නම්!”

“නුඹලා ඉන්නේ මහ කඳු උඩ දෝ?
එහෙමත් නැතිනම් වගුරු බිමේ දෝ?”

“සැන්සිඩාරයෙයි අපේ පදිංචිය,
උකුණු පසින් ඇත්තේ ‘කලහාරි’ය
උතුරෙන් ‘සහරා’ මහ වැලි තීරය,
ඒ මැද ‘ලිම්පෝපෝ’ මඩ වගුරය.”

උස කඳුවැටි, ගම් බිම් පසු කරමින්,
ගංගා ඇල දොළ තරණය කරමින්,
නොබියව වන මැද පිරි කොටි වලසුන්,
අවුසඳ හාමි යයි මග ගෙවමින්!

ගමන් අපහසුයි ගල්කුළු අතරේ,
නිම කුනාටු, ගෙරවුම් හඬ පැතිරේ,
බිය ගෙන දෙන මේ රුදු ගිරි කතරේ,
වෙදනා දුබලව හිම මත වැතිරේ!

මුව පොච්චකු පිටුපස ලුහු බඳිනා,
වෘක රැලක් අසලින් දුව යන්නා,
අවුසඳ හාමි පැක එහි ඇදුණා,
වෘක රැලේ කාටත් දුක හිතුණා.

සැන්සිබාරයේ මහ වන මැද්දට,
'සහරා', 'කලහාරි', වැලි කතරට,
'ලිම්පෝපෝ' ඒ මහ මඩ වගුරට,
ගෙනයත හැකි බව කීවා ඔහු හට!

අවුසඳ හාමිව පිටෙහි තබාගෙන
දිව්වා වේගෙන් විදුලිය පරදන!

5

සැතපුම් ගණනක් ගොඩබිම පසුකොට,
අවුසඳු හාමි ආවා මුහුදට.
කඳු වැනි රළුගෙඩි දව එයි වෙරළට,
මුහුදේ රළු බව පෙන්වයි පෙණ කැට!

යන සැටියක් මහ මුහුදෙන් එතරට,
කොහොමටත් නැහැ එන්නේ සිහියට.
හැකියාවක්වත් නැහැ පිනන්නට,
වෙද මාමා පුතුවෙයි වෙරළේ සිට!

සුළුසල් නැවකට නැතම් කිව හැකි,
මෝරේක් ආවා ගෙයක් ගිලින හැකි!
ගමක සෙනඟකට හොඳ ඉඩකඩ ඇති,
පිට මත අවුසඳ නාමී නැග ගති!

6

අඹ, රඹුටන් ආදී නෙක පලතුරු,
 නිල්වන් කෙත්වතු පලදාවෙන් සරු,
 මහ ගල් පරාවත බැලුමට බියකරු,
 අවුසඳ හාමි නරඹයි විසිතුරු!

දිග දිග කඳු වැටි ඔහු පසු කෙරුවා,
 තව තව මහ ගල්කුළු හමු වූවා,
 අහස උසට පරාවත දිස් වූවා,
 මේ ගමනෙහි නම් ඉවරක් නැතුවා!
 අවුසඳ හාමි වටපිට බැලුවා,
 කඳු පරාවත මිස පාරක් නැතුවා!

හිසට උඩින් යම් කිසිවෙක් හඬ දෙන,
 සද්දක් ඇහුණා ඇඟ හිරි වට්ටන!
 වළාකුළක් සේ බිමට පහත් වන,
 රාජලියෙක් බැස එයි බිය ගෙන දෙන!

“එනවා උක්කා මා ඔබ දුර සිට,”
 ගැඹුරු හඬින් පවසයි වෙද මාමට.
 “මට හැකි ඔබ පිට උඩ ගෙන යන්නට,
 සැන්සිබාරයට, මහ වන මැද්දට!”

අවුසඳ හාමි උග්‍ර පිට නැතුණා,
 හිසක වේගෙන් ඉහළට නැතුණා!

වෙරළේ තල් ගසකට පිට දිගෙන,
මුහුදු දෙසට තම නෙත් යොමු කර ගෙන,
වෙද මාමා එන පාර බලාගෙන,
හිපොපොටෙමස් සිටියා බුම්මාගෙන!

ඉමක් කොනක් කිසි කෙනෙකුට නොපෙනේ,
පරක් තෙරක් කවුරුත් නැහැ දන්නේ,
අප්‍රිකාව මෙලෙසයි දිස් වන්නේ,
දස දෙසටම එක ලෙස විහිදෙන්නේ.

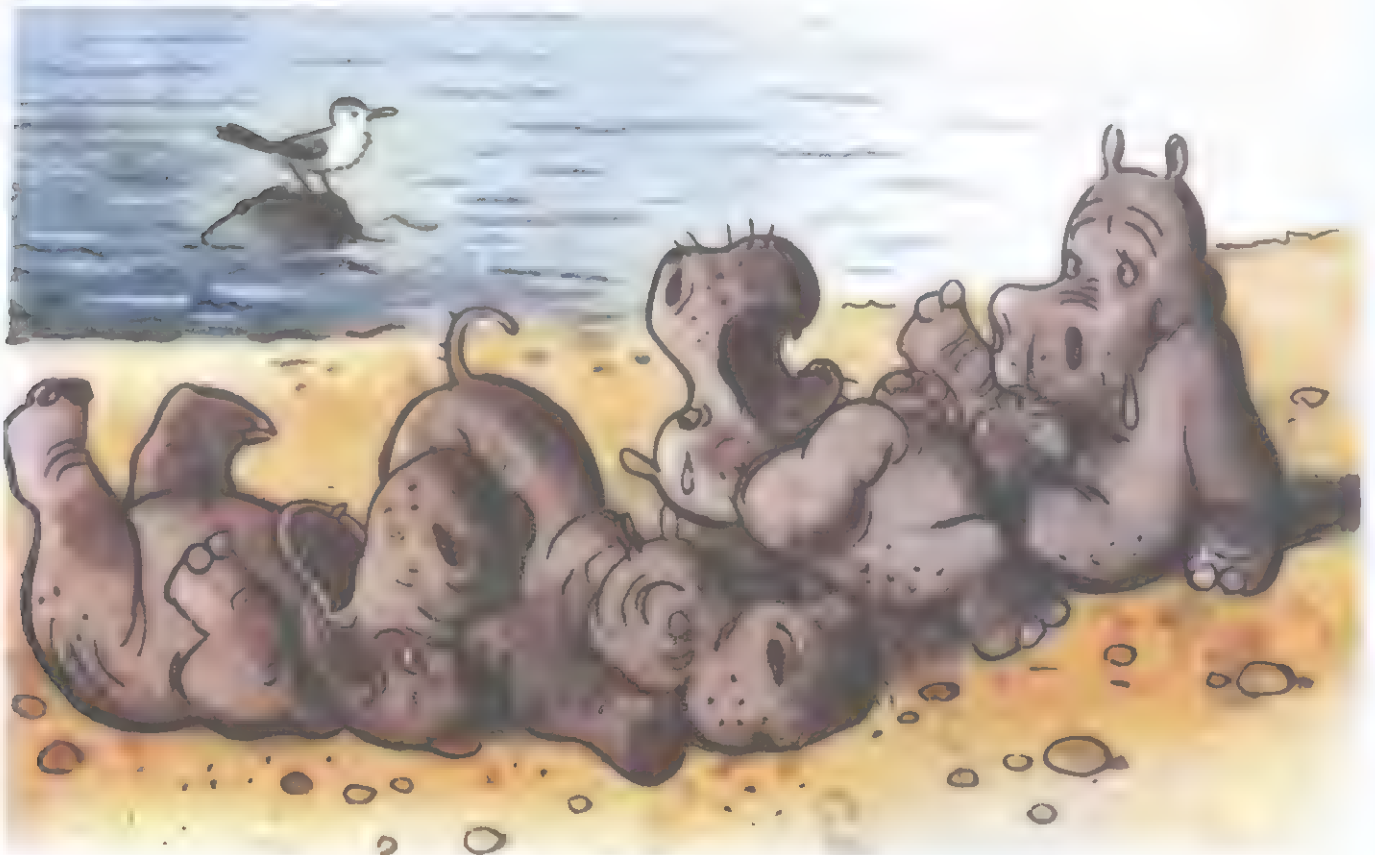
අප්‍රිකාවෙ වන මැද ගස් අතරේ,
'ලිම්පෝපෝ' නම් මහ මඩ වගුරේ,
සුසුම් ලමින් මඩ උරා වැහිරේ,
උගෙ දුක්බර හඬ සැමතැන පැතිරේ!

දුකින් කරබා ගත්තු,
කොටි, සිංහ, අලි, ඇත්තු,

අඬි පාරවල් දිගේ,
හොර පාරවල් දිගේ,
වෙදතුමා සොයනවා,
විපරම්ත් බලනවා,
"මොකද වෙදනා අපේ,
තව නැත්තෙ?" අහනවා
"පුංචි පැටවුන් අපේ,
ලෙඩ දුකින් පෙළෙනවා!"

වල් උරා පැටවුන්ට - අපිරිණය සෑදිලා,
උන් කාපු කැකුණ ඇට - තවම නැහැ දිරවලා!
කුකුළාට හඬලන්ට - බැරි තරම් අමාරුයි,
කසායක් වත් බොන්ට - මෙළා නම් සිද්ද වෙයි!

කනකොක් අප්පුගෙ දරුවන් තිදෙනා,
සතියක් තිස්සේ උණයෙන් පෙළුණා.
බකුසු මායිගෙ ඇස් ලොකු නැන්දා,
තුනටියෙ කැක්කුමකින් දුක් වින්දා!

උරාට මාන්දම - නරියාට වලිප්පුව,
 අලියාට බඩයාම - ගෝනාගෙ උළක්කුව,
 කන්ට බෑ බොන්ට බෑ - ඇඟට කිසි පණක් නෑ,
 පැනයන්ට දුවයන්ට - කකුල හොලවන්ට බෑ!

කපුටාට පණුගාය - භාවාට පාණ්ඩුව,
 තල්මහගෙ පැටවුන්ට - හැඳි දත් අමාරුව,
 හිසේ හරි කැරකිල්ල - කලන්තය ඇරුනෙ නෑ,
 ඇල් චතුර, උණු චතුර - කට්ටවත් ගන්න බෑ!
 පැය ගණන්, දිනවලට - සතිවලට හැරෙනවා,
 වෙදතුමා එයි කියා - මග බලා ඉන්නවා!

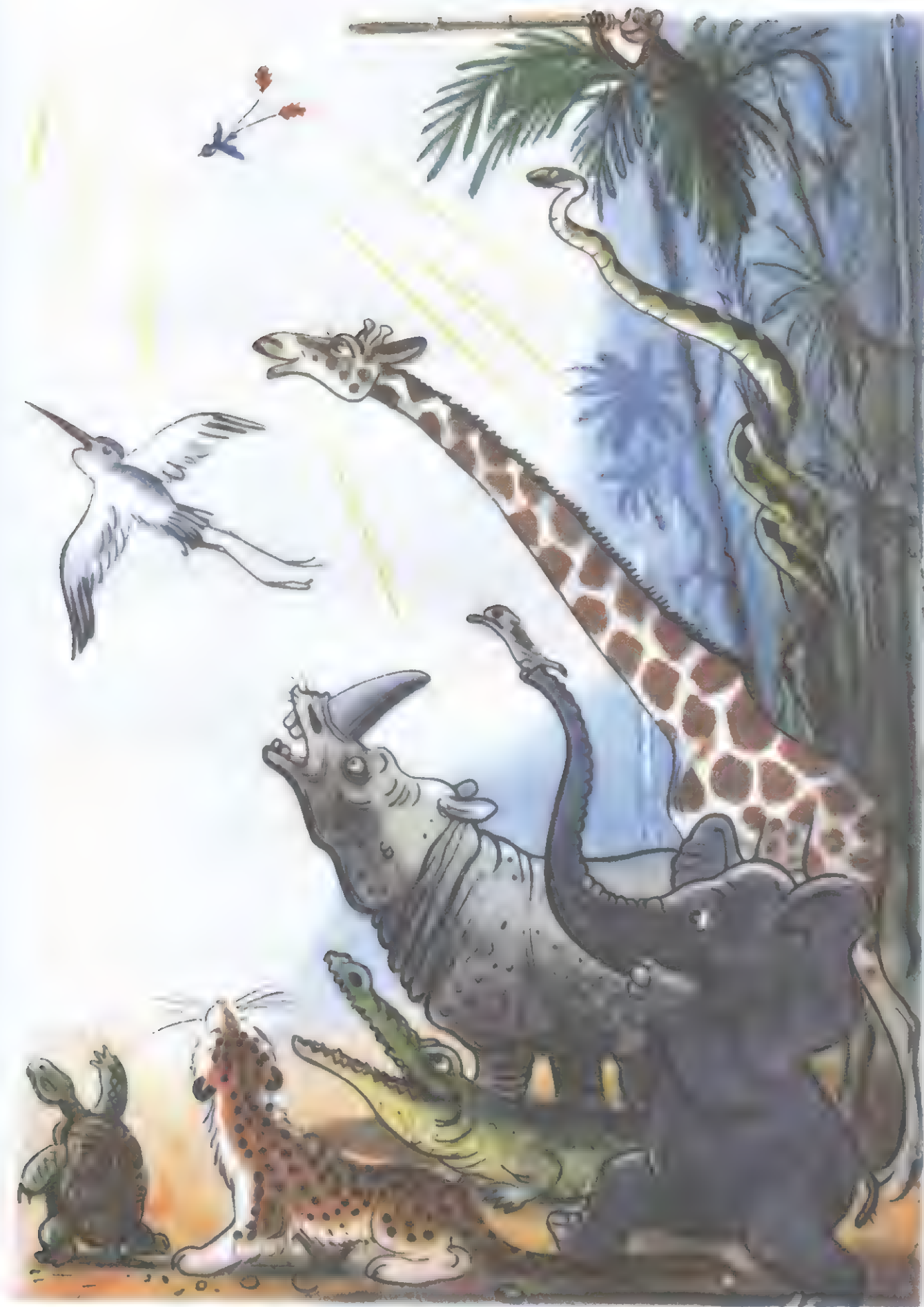

8

අහස වැහෙන තටු යුවලක්,
කෙක්කක් වැනි චක්‍ර භොටක්,
ඇති බියකරු කුරුළු රජෙක්,
සොයයි බිමට බහින තැනක්!

උග්‍ර පිට උඩ සුදු ඇඳුමින්,
අවුසඳු හාමියි ඉන්නේ!
අප සැමටම අත වනමින්,
අප වෙතටයි ඔහු එන්නේ!

සති ගණන් වෙහෙසිලා - මහන්සිය නොම බලා,
අභිංසක අප බලා - වෙදකුමා ඇවිල්ලා!

එහෙ දුවයි - මෙහෙ දුවයි
 වෙදතුමා ලෙඩ බලයි.
 දිව අදියි - කහ බලයි,
 බඩත් මිරිකා බලයි.
 වෙදබටය කනෙහි ලා,
 හුස්ම ගන්නට කියයි
 ආශ්වාස - ප්‍රශ්වාස,
 කරන්නට අණ කරයි.
 උණකටුව දිව යවින්,
 තබා උණ මැන බලයි,
 කවේ දත් තිස්දෙකම,
 තට්ටු කරලා බලයි.

නරක දත් සියල්ලම
 උගුල්ලා ඇද දමයි!

ඔටුවාට ඇස්පිරින්,
 කිඹුලාට ඩිස්පිරින්!
 අලියාට කොහොඹ කොළ,
 වලසාට දෙළුම් කොළ!

පොල්පලා, ගෙඳපලා,
 එක පතට හිඳවලා,
 මේස හැන්දෙන් එකක්,
 දවසකට තුන් වරක්!

හරියාට බඩ යන්ට,
අරළු, බුළු, කසායයි.
ඊට පසු නවතින්ට,
බෙලිමුලෙන් හැලි දෙකයි!

කෑම බීමක් නැතිව,
දස දිනක් හිඳි නැතිව,
වෙදතුමා උණ බලයි,
නාඩි අල්ලා බලයි,
දණිස් පොල්කටුවලට,
මිටියකින් ඇන බලයි!

9

සනීපයි! සනීපයි! හැමෝටම සනීපයි!
 වෙදකුමාගේ බෙහෙත් හැම ලෙඩ්ටම ගුණයි!
 හැමෝටම චිනෝදයි - 'ලිම්පොපෝ', 'ලිම්පොපෝ'
 ඇඟට දැන් සනීපයි - 'ලිම්පොපෝ', 'ලිම්පොපෝ'

තල්මසා ප්‍රීතියෙන් - කිඹුලාට ඉඟිමරයි,
 දකුණු ඇස වසාගෙන - වම් ඇසින් හැර බලයි!

දිය දෙබෑ කරවමින් - දිය යටින් කිමිද යයි,
පළාතම හෙළවෙන්ට - මහ හඬින් සිනාසෙයි.

හිපපොටේමස් පැට්ටු - හරිම දුග කාරයෝ,
දුවති කරමින් තට්ටු - හරිම සැර කාරයෝ!
උන් එන්නෙ 'ලිම්පොපෝ' වගුරැබිම්වල සිටයි,
උන් යන්නෙ 'කලහාරි' වැලි කතර අතරටයි!

කාටන් ජාඩ්මක්

ඇඳ ඇතිරිලි මාගේ,
ඇඳෙන් බිමට පැන යනි.
බැලූන් බෝලයක් වාගේ,
උඩු ගුවනේ පාවෙයි!

පැන යන ගෙම්බෙකු වගේ,
හැසිරෙයි කොට්ටය මගේ!

එළියක් දල්වන්නට අත පෑවා,
ඉටිපන්දම උදනට පැන දිව්වා!

පාන්දරින් තේ බොන්නට සිතුණා,
'සමොචාරය' අසළට පිය නැඟුණා.
මා උක බියකින් මෙන් ගල් ගැසුණා,
කෝප්ප, පිරිසි පැන යයි සැණිනා!

මේක හරි පුදුමයක්,
හීනයක් වගේ මයි!
මෙහෙම සක බමරයක්,
දකින්නෙන් අඳ තමයි!

ලාවිඩුව පිටුපසින් සපත්තුව දවනවා,
සපත්තුව පරදන්ට සෙරෙප්පුව පනිනවා,
සෙරෙප්පුව පසුපසින් කරත්තය ඇඳෙනවා,
මේ හැමට පිටුපසින් මගේ පොත් දවනවා!

ගල්කුර, පැන්සලය, රතුපාට පින්සලය,
තාත්තගෙ හම්පටිය, අම්මාගෙ කේතලය,
එකක් පසුපස එකක් වේගයෙන් දවනවා,
රෝදයක් වගේ මා වටේටම කැරකුණා!

හිටි හැටියෙම මැද සාලය පැත්තෙන්,
කවුදෝ එනවා මහ කලබොලයෙන්.
සාලයෙ දොර ඇරුණා හඬ නගමින්,
ලොකු දිය බේසම එයි කොර ගසමින්!

බේසම මා ඉදිරියටම ආවා,
හිස සිට දෙපතුල දක්වා බැලුවා!
උනමුත්තකු ලෙස හිස සෙලවුවා,
මා අමතා ඔහු මේ ලෙස කීවා.

“අළුයම ඇඟ පත නැහැ සෝදන්නේ,
දත් නැහැ මැද හිස පිරා ගන්නේ!
මඬ උරකු වාගෙයි නුඹ ඉන්නේ,
පිරිසිදු කම නැහැ බිඳවක් දන්නේ!”

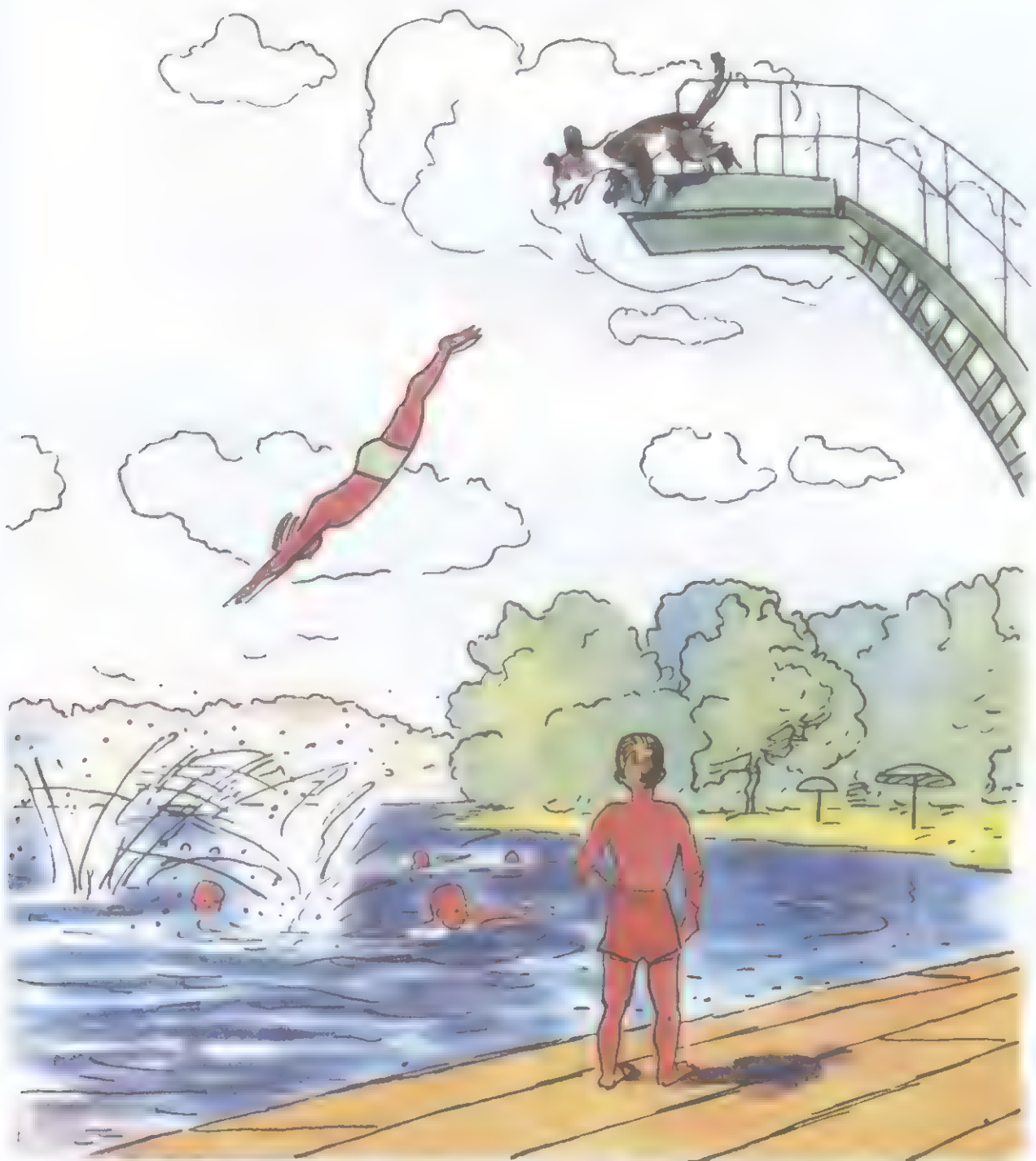
“දෑතෙහි ඇත කුණු පැල්ලම් බැඳිලා,
කලිසම පැන යයි නුඹ අත හැරලා!
දූවිලි පිරි දෙපයේ ඉවි උනිලා,
ඇඳ රෙදි, ඇතිරිලි යයි බිය වැදිලා!”

“කම්මැලිකම් දුරලිති - පාන්දරින් නැගිටිති,
මී පැටියෝ එක්වෙති - දිය නෑමට දුට යති.
පුස් පැටව්, භාරාවෝ - උදෙන්ම ගඟ වෙත ආවෝ,
ලේන් පැටව්, රට භාවෝ - හොඳ හැටි පිරිසිදු වුවෝ.”

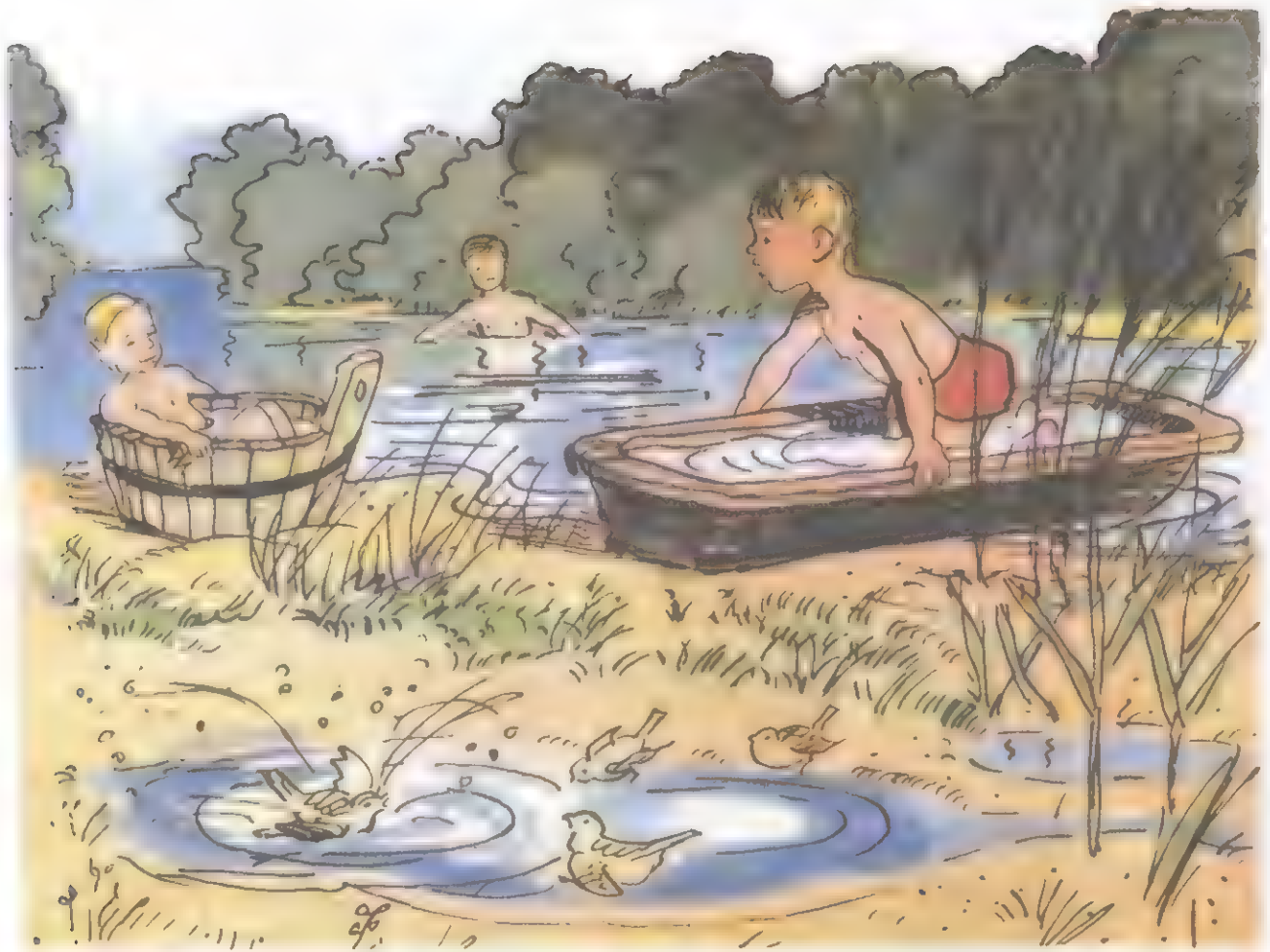
“අපිරිසිදුව ඉන්න එකම,
කිලිටු පාල නුඹ තමයි!
නුඹට අයිති හැම දෙයක්ම,
නුඹ හැරපු පැන දුටයි!”

“සබන් කැටය, දත්කුඩු සැරදේවා!
පනාව, දත් බුරුසුව වැජඹේවා!
තුළාය, බේසමටත් ජය වේවා!
පිරිසිදුකම මුළු ලොව පැතිරේවා!”

උදය හවස නොවරදවා හැමදින,
ඇඟපත සෝදා ගතහොත් සැමදෙන,
බාල, මහලු, කාටත් එය ගැළපෙන,
අගනා ඔසුවකි ලෙඩදුක් දුරලන!

වැඩි, පීං, ගංගා, ඇල, දොළ, සැමතැන,
ගැලෙමි දහස් ගණනින් අපතේ යන,
කවදාවත් මුදුලක් අය නොකරන,
පිරිසුදු ජලයෙන් පිරිසුදු වනු මැන!

“හැම බේසමටම ලොවේ,
නායක බේසම මමයි,
මගේ බේසම් හමුදාවේ,
අණ දෙන්නා මා තමයි!”

“පය බිම ගැසූ පමණින් මා අණසක,
පිළි ගෙන හේවායෝ එහි නොව සැක!”

“මහ සයුරේ රළුගෙඩි නංවන හඬ,
සිහියට නැග එයි උන් නඟනා හඬ!”

“බේසම් හමුදාවේ හේවායෝ,
සෝදන වැඩටම උපන් සුරයෝ!”

“උණු දිය පුරවා ලොකු බේසමකට,
රෙදි සෝදන කුඩු දියකර පදමට,
පොල් කොස්සක් පොඟවා එහි කළීමට,
උන් හරි සුරයෝ කුණු ගැලවීමට!”

“කරබරාස්”, බේසම අණ දන්නා!
හඬ නගමින් හේවායෝ එන්නා!

පැන යන්නට මා ආපසු හැරුණා,
බේරෙන හැටියක් නැති බව පෙනුණා!

කෑ කෝ ගසමින්, පොල්කොසු වනමින්,
හෙණා හඬ පරයන ලෙස පා තබමින්,
ඇද්දා, මැද්දා, ඉලුවා, අවිදින්!
කොහොමත් බේරීමක් නෑ උන්ගෙන්!

සබන් කෑල්ලක් පැනගෙන ආවා!
මා හිස මත ඒ මේ අත දිව්වා!
පෙණ ගොඩකට මොහොතින් මැදි වූවා,
බලන අයට නම් සෙල්ලම් මේවා!

වැටකොළ කොස්සක් පස්සෙන් ආවා,
හිස සිට දෙපතුල දක්වා දිව්වා,
පිට රතු වන තුරු උග්‍ර බඩ ගැවා,
මා යන හැම තැනටම දුව ආවා!

කාමරයෙන් මා මිදුලට පැන්නා,
දුවන්ට පැත්තක් සොයමින් උන්නා.

වැටට උඩින් පැන අල්ලපු වත්තට,
මහන්සි ඇරලා බැලුවා වටපිට.

වක්කඩ ගාවින් ගොඩවි නියරට,
කවුදෝ එනවා අපෙ ගේ පැත්තට.
දුවසේ තොරතුරු හෙම උන ගන්නට,
කිඹුල් මාම එන්නේ හොඳ දුවසට!

වැටකොළ කොස්සත් පස්සෙන් ආවා,
මාමා එය එක කට්ටම කෑවා!
ඇස් දෙක ඔරවා මා දෙස රැව්වා,
අඩි හප්පා ඔහු මට සැර වූවා.

“වහාම නොගියොත් ඇඟ සෝදන්නට,
දෙනවා ගුටියක් මතක හිටින්නට!”

“ආයෙත් කවදාවත් නොකරන්නට,
ගිල දමනව සත්තයි එක උගුරට!”

මෙදා පොරේ එන හැටිනම් හරි නෑ,
කිඹුල් මාමගේ හැඩරුව හොඳ නෑ,
කිව්වොත් කිව්වා, කතා දෙකක් නෑ,
මාම එක්ක ඔය වැඩි සෙල්ලම් නෑ!

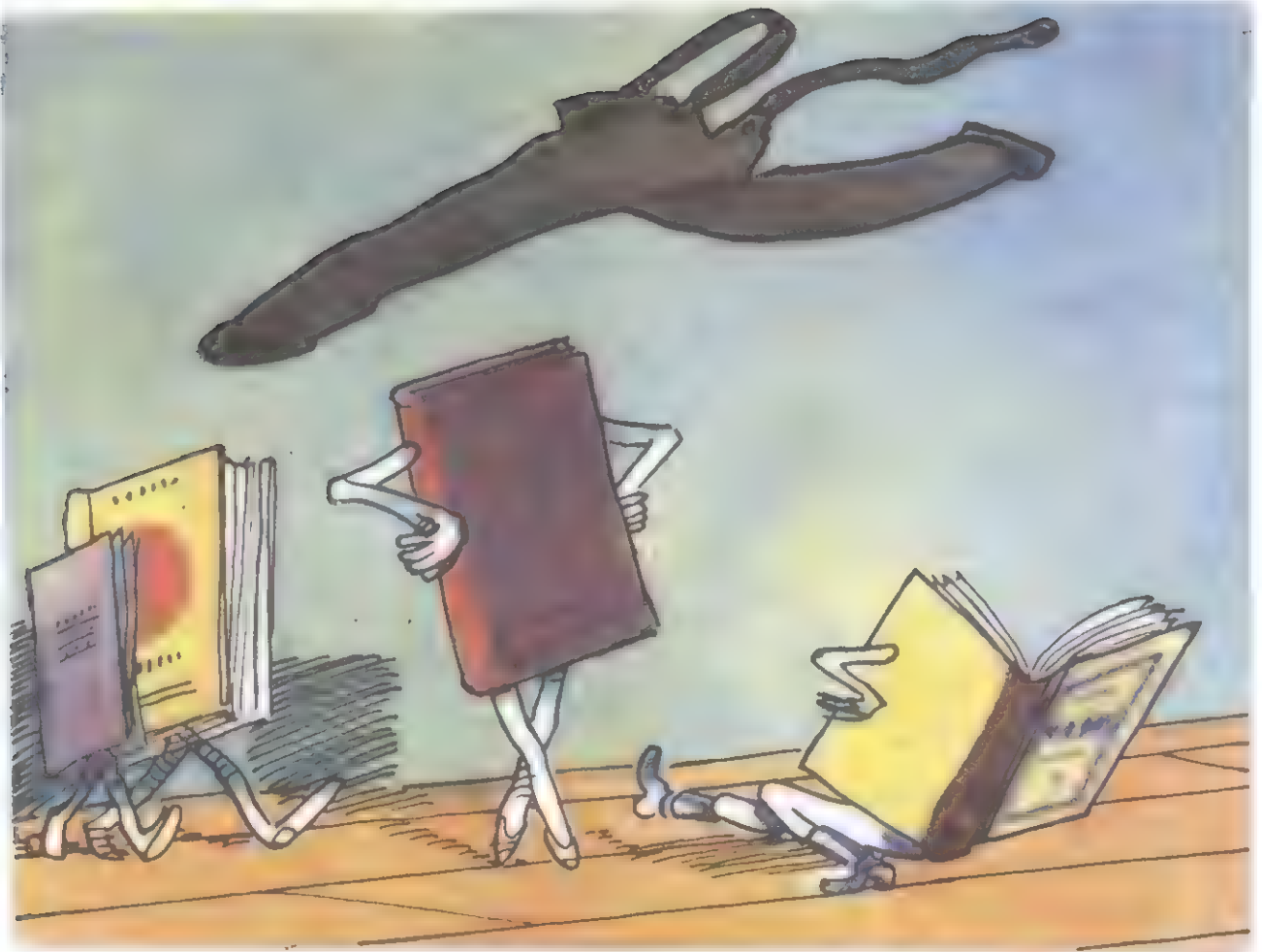
දන්නෙත් ගිලිහුණු භියක් වාගේ,
දිව්වා ඩේසම අසලට මාගේ!

සබන් කැටය ගත්තා මා සුරතට,
අත පය සෝදා ගත්තා කදිමට.

දව්ලි, මඩ, කුණු සෝදා උමුවා,
තින්න පැල්ලම් එකකුදු නැතුවා!

මුහුණත් මගෙ හරි ලස්සන පාටයි,
බලන්නටත් කාටත් හොඳ පිරියයි.

පාඩම් පොත්, කොපි පොත්, මුද්දර පොත්,
පැන්සල්, පින්සල්, යස සිත්තම් පොත්,
සෙල්ලම් බඩු, ගල්කුරු, ගණන් පොත්,
ප්‍රභට්‍ම එනවා මේ දේ කෝකත්!

කැවුමක් දුව විත් පැන්නා කට්ටම!
කිරිබත් කැටයක් ආවා අතටම!

දකුණු අතේ මගෙ ලොකු අඹ ගෙඩියක්,
වම් පැත්තෙන් පැණි හැලෙන වළල්ලක්!

පොල්කොහු සේනාවෙන් වැඩ ගන්නා,
බේසම් හමුදාවේ අණ දෙන්නා,
ඒ ලොකු බේසම් ලොක්කා එන්නා,
ආදරයෙන් මා ගෙන සිඹ ගන්නා!

“හොඳ ප්‍රමයෙකු හැටියට පිළිගන්නට,
පුළුවනි ආදර පැංචෝ දුන් මට!
එක දවසට ඇති වූ මේ වෙනසට,
මට නම් බැහැ සිත අදහා ගන්නට!”

නැතිවුණු හිරු

හිරු කුමරිය නිල් අහසේ - රැස් පතුරා බැබළුණා
කන්ද උඩින් පාවී ආ - වලාකුළුට සැඟවුණා
කැළි කපා ගත හැකි තරමට කළුවර පැතිරුණා
හා පැටියා ජනේලයෙන් - එඩිකම් කර බිය වුණා

වෙල්වල සිටි බට්ටිව්වෝ - බිය වැදිලා හඳ දෙන්නා
ගස්වල ලැගි පොල්කිව්වෝ - දස අතට ම ඉඟිලෙන්නා
මඩ කනයිත් අනුලා කන - කණ කොක් රැළ අමතන්නා,
කිඹුල් මොටෙක් හිරු කුමරිය - ගිල ගත් බව පවසන්නා

ඇහැට ඇඟිල්ලෙන් ඇන්නත් - නොපෙනෙන තරමට අඳුරැයි
ගෙදරින් එළියට බැස්සොත් - මං මත් වන බව සිතුවැයි!

අහිසංක බට්ටිවා - සෝදුකින් හඬනවා
 හිරු කුමරි අමතමින් - උගේ දුක කියනවා:
 “කෑම අනුලා කන්ට - කළුවරේ අපහසුයි,
 හිරු එළිය පොදුක්වත් ලැබෙනවා නම් අගෙයි”

දොළ ප්‍රභ නිල් තණ පිටියේ - ලැටි ගාන සුදු භාවෝ
 ගෙවල් කරා යා නොහැකිව - එක පොදියට ගැළි වූවෝ.

වපරැස් ඇති රතු කක්කුටු හයිදේ,
 නියර දිගේ තම ගුල වෙත් ඇද්දේ.
 වෘක පැටවු නඟනා ඒ සද්දේ,
 ගොදුරක් වට කරගෙන යම යුද්දේ!

බැටළු නාමිබෝ දෙදෙනෙක් දුර සිට,
ආවා කැළයේ පොරටුව ගාවට,
සැම දෙන කැඳවා මැද තණ පිටියට,
ගැමුරු හඬින් උන් කීවා මෙලෙසට:

“කිඹුලා නපුරෙකි, දිග උල් දත් ඇති,
හිරු කවළාවත් අප හට නොලැබෙති!”
එහි රැස් වූවෝ මේ ලෙස පවසති,
බියගුල්ලෝ, උන් සටහට අකමැති!

“යාළුවනේ, එළියට බැහැපල්ලා!
කිඹුල් මොටා තද කර ගනු අල්ලා!
ඇතිවන්නට ගුටි බැට දීපල්ලා!
හිරු කුමරිය අරගෙන දුවපල්ලා!”

එන මැද වසනා වලසා හමුවට,
සැම දෙන දුව ගොස් පවසති මෙලෙසට:
“කම්මැලි රාළේ පය ලෙව කන්නට,
හැකි වෙයි අපෙ හිරු ආපසු ගත් විට!”

හැඩි පැඩි සවිමත් සිරුරක් තිබුණට,
වලසා නොකැමැත්තෙකි මේ සටහට,
සිතිවිල්ලේ ඇවිදිසි වට රවුමට,
කොහොමත් බැහැ තීරණයක් ගන්නට!

වනයේ මං මත් වූ දරු පැටවුන්,
සොයමින් උග්‍ර ඇවිදිසි දුක කියමින්!

වලස් හාමිනේ ගස් ගල් පෙරළයි,
'ජුන්ඩා' 'ගුණ්ඩා' සොයමින් දුව යයි!
දරු දුක ඇති වී දරුවන් අමතයි,
මුළු කැලයම ඈ උඩ යට පෙරළයි!

"මගෙ දරු පැටියෝ කෙහෙළෝ ඉන්නේ?
මේ දුක කොහොමද මා ඉවසන්නේ?"

වළකට වත් වැටිලාදෝ නොදනිමි!
ගලකට යට වී යැයි මං නොසිතමි!
දඩ බල්ලන් සැපුවා දැයි බිය වෙමි!
බඩගිනි නොතකා දරුවන් සොයනෙමි!"

මුළු දවස ම වැලගින්න සෙවිල්ලේ,
ඇවිදිසි බලමින් හැම අනුමුල්ලේ.

හොඳා හොඳී පසුවෙයි ප්‍රභූවිල්ලේ,
කෙසේ සිටින්න ද ආ සැනසිල්ලේ?

මුළු වනය ම ආ පිරා බැලුවා,
එක පැටවකුවත් දක්නට නැතුවා!
පිරිසි වැනි මහ කළු ඇස් ඔරවා,
බස්සෝ වැලඟින්නිය බය කෙරුවා!

හා නයිදේ ගුලකින් හිස ලෑවා,
ඇය අමතා උග්‍ර මේ ලෙස කීවා:

“හාවකු මෙන් කුමකට වැලපේදෝ?
ඔබ වලසකු බව අමතක වීදෝ?

වංගෙඩි කකුලෝ දුටුවා පලයන්!
කිඹුල් මොටාගේ ඇඟට ම පැනපන්!

උග්‍ර බිම පෙරළා බඩ සුරාපන්!
වලිගෙන් අල්ලා පොළොවේ ගහපන්!

දිග දත් ඇති හකු දෙපසට ඇදපන්!
 දත් අතරින් හිරු එළියට අරගන්!
 හිරු කුමරිය විගසින් බේරාගන්!
 ආක ගන්නට හැකිවෙයි නුඹෙ දරුවන්!”

වැලහින්හිය පරුවත ඇඟ සොළවා,
 වනපෙත හෙළවෙන්නට කෑගැසුවා!
 ගස්වැල් පිරා ගඟ වෙත දිව්වා,
 ගඟ අද්දර සොර කිඹුලා සෙව්වා!

කිඹුලා ගං ඉවුරේ නිව් හැල්ලේ,
 සැප හින්දක වැට්ලා සුදු වැල්ලේ,
 දත් අතරින් පැහැයට ගිහි ආල්ලේ,
 බැබැලෙයි හිරු හකුපාඩා මුල්ලේ!

හිමින් සිරුවේ බැස ගං ඉවුරට,
 වලසා ආවා කිඹුලා ගාවට.

නොබියව කිඹුලගෙ ඇලයට ඇන්නා,
 බියකරු හඬකින් උග මොර දුන්නා:

“තක්කඩ් කිඹුලෝ මා දෙස බලපන්!
 හොරකම් කළ හිරු ආපසු දීපන්!
 නැති නම් හොඳ හැටි අල්ලා බෙල්ලෙන්,
 පෙරළා දමනව පහළට කන්දෙන්!

මතක හිටින්නට කෑමක් දෙන්නම්!
 හොරකම් කරනා හැටි පෙන්වන්නම්!
 නැවතත් නොකරන් මේ වගෙ මැරකම්!
 උඹේ මේ සෙල්ලම්, හැමට ම ලෙල්ලම්!”

“හා! හා! හා!” කිඹුලා ගෙරවුවා,
කඳුළු වැටෙන තුරු කොක් හඬ ලෑවා.

“ආනුමුතුකම් දෙන්නද නුඹ ආවේ?”
හඳුන් ගිලින බවමය උා කීවේ.

ඉවසීමේ සීමාවත් පැන්නා,
වලසා කිඹුලගෙ හොම්බට ඇන්නා,
බෙල්ලෙන් අල්ලා වැල්ලෙහි ඇන්නා,
හිරු දෙන තුරු උගෙ පිට උඩ උන්නා.

කිඹුලට වැඩ වරදින බව ආනුණා,
උගුරේ කෙළ රික එතැන ම හිඳුණා,
සීතල ඩහදිය බිඳු පැන නැඟුණා,
හොර කිඹුලට දහවල් තරු පෙනුණා!

දත් ඇඳි අතරින් රන්වන් පාරිත්,
දිලිසෙන හිරු නිල් අහසට නැඟුණා.
ගස්වැල් අතරින් එන රැස් දහරින්,
මුළු පෙදෙස ම හිරු එළියෙහි ගිලුණා.

සැරදේ! සැරදේ! හිරු කුමරිය,
ඔබ මුළු ලෝ පිබිඳවිවා!
සැරදේ! සැරදේ! නිල් ගුවන් තලේ
ඔබ සැමදා වැජඹේවා!

හිරු, මලිකී හී නාදය හැම තැන
රැවි පිළි රැවි දුන්නා!
නැටුම් ගැසුම් හී තාලෙන් සැම දෙන
සතුටින් ඉපිලෙන්නා!

බළල් පැටව් මෙන් සිහිති සිහින්,
වලස් පැටව් එහි උඩ පහිමින්,
තුරුලට වැදිලා හරි සතුටින්,
නැලවෙති සුරතල් බස් පොඩමින්.

වලස් අම්මා බැහැ දකින්නට,
කැලේ හැම සතකු ම ඇවිල්ලා,
වලස් හාමිට තැහි දෙන්නට,
ලොකු ම මී වදයක් ගෙනල්ලා!

අපූරු කතා

කර්තෘ ඩ්‍රැකොව්ස්කි

ISBN 978-955-1319-34-2

විත්‍ර:

කාටත් පාඩමක්
අ. කොනෙවිස්කි

නැතිවුණු හිරු
යූ. වස්නෙට්සොව්

ටෙලිපෝනය
වි. කොනෙෂේවිච්

අවුසද හාමි
වි. සුනේයෙව්

නව පරිගණක සැකසුම
මාලක ලලනජිව

ප්‍රකාශනය

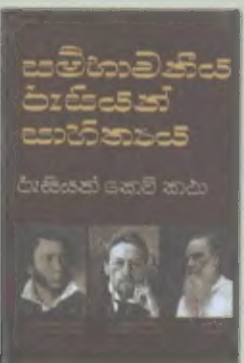
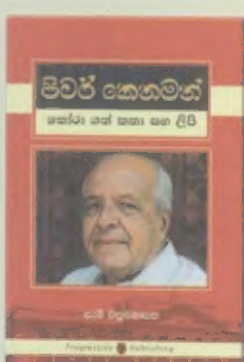
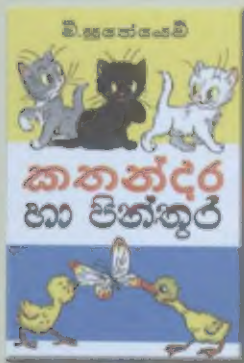
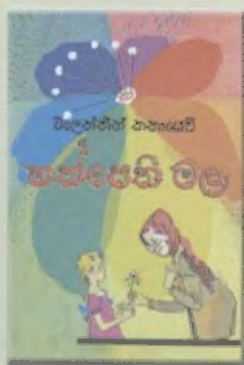
සී/ස ප්‍රගති ප්‍රකාශන නිවස

91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. සෙරේරා මාවත, කොළඹ 08

මුද්‍රණය

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2014

සී/ස ප්‍රගති ප්‍රකාශන නිවස
 91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08
 දුරකථන: 0112 669889, 0715 331281

සී/ප්‍රකාශන ප්‍රකාශන නිවස
91, ආචාර්ය අක්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08

ISBN 978-955-1319-34-2

Rs. 600/-

9 789551 319342